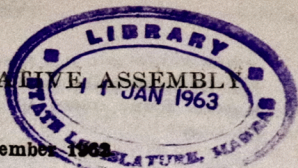

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 2nd November 1962

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELIA-PANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

கல்லூரிகளில் தமிழ் போதனா மொழி

* கு. கா. கேள்வி 7.—திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1962-63-ல் கலைக் கல்லூரிகளில் பயிற்சிமொழியைத் தமிழாக்கம் மாற்றம் குறித்து எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The special concessions given to the colleges that opted for Tamil medium during 1961-62 have been extended during the year 1962-63 also. For the publication of text-books in Tamil for use in the colleges adopting Tamil medium, the Government have set up a Bureau of Tamil Publications inaugurated in March 1962 with a capital of Rs. 10 lakhs. The functions of the College Tamil Committee have also been entrusted to this Bureau. So far nine books have been published and 12 have been completed and are ready for printing. Twenty-one other books are under preparation. A cell of authors was also conducted in April 1962 in the Government Arts College, Coimbatore, to expedite the completion of the writing up of books.

The Principals and the Correspondents of all the aided colleges in Madras State were also addressed by Government informing them of the special concessions given by Government and requesting them to consider the question of adopting Tamil medium for the B.A. degree course in their institutions from 1962-63. Applications for affiliation to University for Tamil medium sections in Humanities in the following Government Colleges: (1) Government Arts College, Madras, (2) Queen Mary's College, Madras, and (3) Government College, Kumbakonam, for the year 1963-64 have also been made to the University of Madras.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: 1959-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதி பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள அரசாங்க உத்தரவு கல்வி இலாகா 748-ன்படி 1963-64 அதாவது அடுத்த ஆண்டிலே எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி. ஏ. வகுப்பு வரைக்கும் தமிழிலே பாடப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றும், 1965-66-ல் அது பூர்த்தி ஆக

[2nd November 1962]

வேண்டுமென்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதே, அதற்காக சென்ற ஆண்டிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது? இந்த ஆண்டிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்பொழுது நான் கொடுத்த கவலைகளைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் போதனாமொழியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு நாம் இணங்கி பல்கலைக்கழகத்திற்கு மனு போடுங்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிக்கப் படவேண்டுமென்று சொல்லி, அவை தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு இந்த ஆண்டிலே சர்க்கார் குறிப்பிட்ட மூன்று கல்லூரிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அதிலே தமிழ் போதனாமொழியாக ஒரு செக்ஷனிலாவது இருக்கவேண்டுமென்று, அதற்கு பல்கலைக் கழகத்தின் அங்கீகாரம் வேண்டுமென்று இப்போது மனு போடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே இம்மாதிரி மனு ஒன்றும் போடவில்லை. 1965-66-க்குள் கல்லூரிகளிலே தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தும், அதை நிறைவேற்றுவது அசாத்தியமானது என்று அரசாங்கத்திற்குப் புலப்பட்டது. அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு. நாட்டின் ஒருமைப்பாடு இப்போது வற்புறுத்தப்பட்டு வரும் வகையிலே மத்திய சர்வீஸின் பரீட்சைகள் ஆங்கிலம் அல்லது ஹிந்தியில்தான் இருக்கவேண்டும், வேறு மொழியிலே இருக்க முடியாது என்று சமீபத்தில் நடந்த கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தை அடியோடு எடுத்துவிட முடியாது. தமிழ் மொழியில் பரீட்சை வைக்க ஒப்புக்கொள்வது நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு நல்லதல்ல.

திரு. சா. கணேசன்: 'பிரோ ஆப் டமில் பப்ளிகேஷன்' என்று ஒரு துறை வைத்து அதன் மூலமாக கல்லூரி நிலையிலே கற்பிக்கத் தமிழ் பாடப் புத்தகங்களை அச்சடிப்பது சம்பந்தமாக மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி பரிபூர்ணமாக அல்லது போதிய அளவு பயனும், திறமையும் உள்ளதாக இருக்கிறதா? அப்படி இல்லை என்பது பலருடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கமே நேரடியாக எடுத்து நிர்வகிக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய எண்ணம் உண்டா? அல்லது செய்ய முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த முயற்சியிலே அரசாங்கத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்வது நல்லதல்ல. அரசாங்கம் நேரடியாக அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. அப்போதைக்கப்போது அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஆலோசனை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை அரசாங்கம் வேறு மாதிரியாக அமைத்தால் திருப்திகரமாக இருக்குமென்று சொல்லமுடியாது. இந்த முயற்சி திருப்திகரமாக நடைபெறுகிறது என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

2nd November 1962]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை தெளிவுபடுத்தியதுபற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதாவது 1965-66-ல் தமிழை போதனை மொழியாக பூர்த்தி செய்வதற்குச் சாத்தியம் இல்லை, அப்படிச் செய்தாலும் நன்மையில்லை என்று அவர் இப்போது தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். முதலில் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்ததைவிட, இப்போது என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டு இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட போது இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாடுபற்றி இவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்தப்படவில்லை. இந்த ஒருமைப்பாடு உணர்ச்சி நம் மாணவர்களிடையே உண்டாகவேண்டும் என்பதின் காரணமாகத் தான் இந்த முடிவிற்கு வந்துள்ளோம். அதோடு என்ஜினீயரிங், பப்ளிக் ஹெல்த், பாரஸ்ட் இந்த மூன்று சர்வீஸ்களுக்கும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். மாதிரி அகில இந்திய சர்வீஸாக இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மத்திய சர்வீஸ் பரீட்சைகளை அங்கிலம் அல்லது ஹிந்தியிலேதான் எழுதவேண்டும் வேறு மொழியில் எழுத முடியாது என்று சென்ற மாநாட்டிலே முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தமிழ் கல்லூரிகளில் போதனை மொழியாக இருந்தால், மாணவர்கள் இந்தப் பரீட்சைகளில் தமிழில் எழுத முடியாது. மேலும் இப்போது சில அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களும், பொது மக்களும் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகையால் நாம் இதில் ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டோம் என்பதற்காக இதைப் பிடிவாதமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. இன்றைய நிலைமைக்கு உகந்த வகையிலே கல்வித் துறையில் மாற்றம் வேண்டுமென்று பல திருத்தங்கள் செய்வது அவசியம் என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கல்லூரிகளிலே பாடக்கூடிய மாணவர்கள் ஒரு சத விதிகம்கூட தமிழ் மீடியத்தில் பாடக்க முன்வரவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? தமிழிலே படித்துவிட்டாலும் வெளிநாட்டிலே அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைக்காது என்று தமிழ் போதனைமொழியாக உள்ள கல்லூரியிலே அவர்கள் சேரவில்லை. ஆகவே தமிழை போதனை மொழியாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் வற்புறுத்தாமல் இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள்கூட முன்பு அரசாங்கம் ஒரு முடிவு எடுத்து இப்போது அந்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டது ஏன் என்று கேட்டார்கள். இப்பொழுது கோவையிலே நடைபெறுகிற பரிட்சார்த்த திட்டத்தில் மாணவர்கள் போதிய அக்கரை கொள்ளவில்லை. அதோடு அல்லாமல் நாம் ஒரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கு முடிவு செய்தோம். இப்போது தமிழ் இளைஞர்கள் டிப்லிமினேஷன், கல்கத்தாவிலும், பம்பாயிலும் உத்தியோகம்

[2nd November 1962]

பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டில்லியில் மாத்திரம் 20,000 பேர்கள் உத்தியோகம் பார்த்து வருகிறார்கள். இப்போது, இந்தச் சட்டசபை ஆரம்பிப்பதற்கு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்புதான் ராஜஸ்தானில் வேலை பார்க்கும் ஒரு தமிழர், ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் என்னிடம் பேசினிட்டுச் சென்றார். இதேமாதிரி 10 நாட்களுக்கு முன்பு ஒரிஸாவில் ஹோம் செக்ரட்டரியாக இருக்கும் ஒரு தமிழர் வந்து பேசினிட்டுச் சென்றார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது தமிழ் கல்லூரிகளிலே போதனாமொழியாக இருந்தால், பிற்காலத்தில் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று மாணவர்களே உணர்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஆங்கிலமே பயிற்சிமொழியாக கல்லூரி மட்டத்தில் இருக்கவேண்டியது அவ்வளவு அவசியம் என்று கருதினால், பின்னர் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக இருக்கலாம், அது அவரவர் விருப்பத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று உத்தரவு போட்டு அரசாங்கம் பணம் செலவுசெய்து தமிழ் புத்தகங்களை வெளியிடுவதின் அவசியம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. ஆங்கிலமே இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்பவில்லை, அவ்வாறு கருதவில்லை, அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தை என் மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் விரும்புகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்றவாறு அவ்வகையில் திருத்தங்கள் செய்கிறோம். ஆனால், தமிழிலும் எல்லாப் பாடங்களையும் கற்கக்கூடும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நம்பிக்கை. அது என் திடமான நம்பிக்கையும் கூட. எல்லோரும் உத்தியோகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல. அநேகருக்கு ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற பரிட்சைகள் எழுத ஆசையிருக்கும். அதற்கு நாம் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது, தமிழை போதனாமொழியாக வைத்துப்படித்து அதனால் ஆகக் கூடாதது ஒன்றும்மில்லை என்பது என் திடமான அபிப்பிராயம். இதற்கு செலவு செய்யப்படும் பணம் தண்டம் என்று சொல்வது சற்றும் முறையல்ல. நான் அப்படி சொல்லிவிட்டேன் என்று பயித்தியக்காரத்தனமாக இளர்ச்சி நடக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதற்கு செலவு செய்வது தண்டம் என்று இந்த மன்றத்திலேயே சொல்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் தவறு. அரசாங்கம் அப்படி கருதவில்லை. பத்து லட்சம் அல்ல இன்னும் ஒரு பத்து லட்சம் செலவானாலும்கூட தமிழில் பாட புத்தகங்களை வெளியிட்டு தமிழில் படிக்கிறவர்களுக்கு வசதி அளித்து தமிழ் மொழி மூலம் விஞ்ஞானத்தில்கூட பாடம் கற்கப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அவா.

திரு. சா. கணேசன்: தமிழிலேயே பாடம் கற்க மாணுக்கர்கள் மிக்க அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று ஒரு சார்பினர் கருத்துச் சொல்கிறார்கள். மற்றொரு சார்பினர் இதையெல்லாம் வாய்ப்பு வரும்

2nd November 1962]

இல்லை, ஏதோ அனுவசியமான செலவு ஆகிறது, தண்டமாகப் போகிறது என்று இன்வர்ட்டட் காமாஸில் சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்கிறபோது கலைச் சொற்களை சர்வ தேசிய சொற்களாகவே வைத்துக்கொண்டு கற்பிக்கிற மொழி மட்டும் தமிழாகவே இருந்து பாடங்கள் யாவும் கற்பிக்கப்படுமானால் அதனால் உடனடியான நல்ல பலனும், தீமையற்ற நல்ல வளமும் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால் அதற்குத் தக்கபடி பாடத்திட்டங்களை அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். "Commission for determining the scientific terminology" என்று ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிஷனுக்கு தலைவர் யூனியர்ஸிட்டி கிராண்டன்ஸ் கமிஷன் தலைவர் திரு. கோத்தாரி அவர்கள். அந்தக் கமிஷனுக்கு ஒரு சென்ட்ரல் அட்வைஸரி போர்ட் இருக்கிறது. அதில் நான் கூட அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு அந்தக் கூட்டம் நடந்தபோது 'கிளாஸரீஸ்' எவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதில் 60 சதவிகிதம் கலைச் சொற்கள் அகில உலகச் சொற்களாக இருக்கின்றன, 20 சதவிகிதம் அகில இந்தியச் சொற்களாக இருக்கின்றன, இன்னொரு 20 சதவிகிதம் அந்தந்த பிராந்தியச் சொற்கள். அதோடு நம் பிராந்தியத்திலிருந்து அறிஞர்களை அழைத்து வைத்து அவர்கள் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு தயாரித்திருக்கிறார்கள். நானும், மற்ற சக அமைச்சர்களும் சொன்னோம், அந்தந்த பிராந்தியத்தில் ஒரு கருத்தரங்கு வைத்து இன்னும் மற்ற அறிஞர்களையும் கலந்து இந்த கலைச்சொற்களை உருவாக்குகிறபோது, பிராந்திய கலைச்சொற்கள் சரியாகயிருக்கிறதா என்று பார்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னோம். இப்பொழுது இவர்கள் பூர்வாங்கமாக தயாரித்த கிளாஸரீயை மீண்டும் திருத்தி வெளியிடுவதற்குக்கூட அவர்கள் சம்மதித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நான் வீண் செலவு செய்வானேன் என்று கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தமிழில் சாத்தியம் என்று ஒப்புக் கொண்டதற்கு, தமிழில் அவருக்கு இருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு பயன்பட்டதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். அது நிற்க, தமிழைப் பயிற்சிமொழியாக்குவது தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு அவ்வளவு சாத்தியமாக இராது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளித்தார்கள். அல்லது நான் சரியாக புரிந்து கொண்டேன் என்றால், ஆங்கிலமே தொடர்ச்சியாக, பயிற்சிமொழியாக நீடிக்க வேண்டியது தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு அவசியம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள், அப்படி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளையும் படித்திருக்கிறேன். தமிழில் பயிற்சி பெறுவதற்கு மாணவர்கள் வராததற்குக் காரணம் மந்திய அரசில் இந்தியை மட்டும் அட்கிமொழியாக ஏற்படுத்தினாலோ என்ற

[2nd November 1962]

பயம் இருப்பதினால்தான் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர வர்களா? அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் 14 மொழிகளையும் ஆட்சிமொழிகளாக ஏன் டெல்லி சர்க்கார் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்திய மொழிகள் 14-ம் தேசிய மொழிகளாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, நம் அரசியல் சட்டத்திலே. நம் மாநில ஆட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழ் மொழியில்தான் நடைபெறும், நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் அதை விஸ்தரித்து பரிபூர்ணமாக தமிழில் ஆட்சிமுறை நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் மத்திய ஆட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு பொது மொழியிருக்க வேண்டும். அது இந்தியாகும். 1965-ல் இருந்து இந்தியில் ஆட்சி நடத்துவது என்று இருந்தது. இந்தி கற்கவேண்டியது அவசியம் என்று நாமும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் அதைக் கற்றுக் கொண்டு வருகிறார்களென்றாலும் அதைக் கையாள்வதில் கஷ்டமிருக்கிறது. அதனால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று உணர்ந்து அதைத்தான் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டினோம். சமீபத்தில் நடந்த கல்வியமைச்சர்கள் மகாநாட்டில், இந்தியைத் தாய்மொழியாக கொண்ட மாநிலங்கள் இந்தி மூலம் கல்வாரிப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பதில் கஷ்டமில்லை, அவர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள்; ஆனால் மற்ற இடங்களில் ஆங்கிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். பதினான்கு மொழிகளையும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக வைத்துக் கொள்ள ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அப்படி ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதிலும் நியாயமில்லை. மூன்றல்லது நாலு மொழிகளை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் 14 மொழிகளையும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமல்ல, அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆங்கிலத்தை வைத்துக் கொள்வதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியை நாம் கையாள முடியாது, ஆனால் மற்ற ராஜ்யங்களோடும், மத்திய அரசோடும் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள ஆங்கிலம் இல்லாமல் முடியாது. அதைத்தான் மாணவர்களும், பெற்றோர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆங்கிலத்தை நாம் ஓரளவு கைவிடுவதற்கு இல்லை. தமிழில் பாடப்படுத்தகங்களை படித்துவிட்டு மத்திய பரிட்சைகள், எக்கனாமிக்ஸ், ஹிஸ்டரி போன்றவைகளில் பரிட்சை எழுதுவதாக இருந்தால் தமிழில் படித்துவிட்டு ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதனால் பாதகம் ஏற்படும். மத்திய பரிட்சைகளில் தமிழ் நாட்டு மாணவர்கள் மன்னனியில் நிற்கிறார்கள், ஆகவே இகனால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடுமோவென்று மாணவர்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். அதற்காக நாம் மாணவர்களை குறை கூறுவதற்கில்லை.

திரு. ஜே. மாகா கவுடர் : தமிழ்நாட்டிலே பிற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மலையாளம் படிக்க வேண்டும் அல்லது கன்னடம் படிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பிச்சொன்னால் நாம்

2nd November 1962]

பள்ளிக்கூடம் அமைத்துக் கொடுக்கிறோம், அதாவது அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோம். அதேபோல் கல்லூரிகளில் தமிழை போதனாமொழியாகக் கொண்டு படிக்க விரும்புகிற மாணவர்களுக்கு தமிழை போதனாமொழியாக சில கல்லூரிகளில் வைத்திருக்கிறோம் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? இதனால் தண்டச் செலவு ஏதும் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தண்டச் செலவைப்பற்றி ஒன்றும் பிரச்சனை இல்லை. ஆங்கிலத்தை கைவிடுவதற்கு இல்லை. ஆங்கிலம் வேண்டுமென்று சொல்கிற மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். தமிழை விரும்பி படிக்கிறவர்களுக்கு அதற்கும் வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: தமிழுக்காக பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லும் சில அரசியல் வாதிகள், மாணவர்களின் நன்மையைவிட தங்கள் கட்சிகள் வளருவதற்கு வெளியில் பிரசாரம் செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுபற்றியெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. மொழிப்பற்று எவ்வளவு இருப்பதாக தெரிகிறதோ அந்த அளவு நாட்டுப்பற்று இருந்தால் போதும். அதைத்தான் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நாட்டுப்பற்று வளர்வதற்குக்கூட மொழிப்பற்றும் அவசியம். இவையிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானதல்ல. உத்தரவு பிறப்பிக்கிறபோது இன்று ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற கட்சிகள் உள்பட எல்லோரும் சேர்ந்துதான் இந்த உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு காரணமாக இருந்தது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? மத்திய ஆட்சிமொழி ஒன்று ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி என்று திட்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். ஆங்கிலமே நீடிக்கும், இந்தி ஆட்சி மொழியாகாது என்று கூறிவிடுவார்களானால் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்வேன். ஆங்கிலத்தை தொடர்ந்து நடத்துவதென்று உதட்டளவில் ஒப்புக் கொண்டு இந்தி எல்லாப் பகுதிகளிலும் புகுத்தப்படும்போது அதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு பெரும் பாதகம் ஏற்படாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இது வேறு விஷயம். இது, பார்லிமெண்டில் கேட்கவேண்டிய விஷயம். ஆனால் சமீபத்தில்கூட நான் உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் உதட்டளவில் சொல்வதென்று ஒன்றுமில்லை. மனப்பூர்வமாக சொல்கிறார்கள். இந்தியும், ஆங்கிலமும் இருக்கும் என்று கூறினார்கள். காலவரம்பில்லாமல் ஆங்கிலமும் நீடித்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த வகையில் மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.